

Fins a les pestanyes

Tu ja tens una vida muntada, amb un marit, tres fills i dos cubell de la roba bruta

El més curiós de la pregunta retòrica que t'acaba d'escriure és que la vostra vida comuna no existeix. Només existeix via xat. No us heu vist mai, no us heu tocat mai, no us heu mirat mai als ulls. Tu t'has baixat a l'escriptori la foto que té de perfil al Facebook: ell mira a la càmera, i de tant en tant te la mires i penses que et mira. És una il·lusió òptica, però potser l'amor no és res més que això. La gràcia és que aquesta foto no deixarà mai de mirar-te. T'estalvies les fases de després. La fase en què la mirada es desvia cap a uns altres ulls, cap a un altre clotet d'una altra galta, cap a un altre cul. La fase en què aquells detalls seus que et semblaven simpàtics, o almenys tolerables, com la mania patològica als sorollets o un desordre disfressat de jojatrobolmesvevescoses, ara simplement t'irriten. La fase en què si t'arregles gaire és perquè has quedat amb algú que no comparteix armari amb tu. La fase en què li tallaries els collons quan li reculls els calçotets de terra. La fase, ecs, en què la vida és un cubell de roba bruta.

És prou plàcida, aquesta vida comuna que no existeix. Cada matí us lleveu, sense veure-us les lleganyes ni barallar-vos per qui es dutxa primer, i us dediqueu encara en pijama un bondiaamor tan sentit com inofensiu. Un bondiaamor que no col·lisiona pas amb el món de fora, el món del llit per fer i la casa per endreçar i els nens per dur a l'escola. Són com de juguina, les vides que es viuen sense viure-les. O com d'anunci: ni ho saps ni t'interessa, si la seva habitació està tan de cap per avall com la teva, si ell també pensa que la funda nòrdica s'hauria de rentar però encara pot aguantar un dia més, que demà vindrà la dona de fer feines i ja carregarà el mort.

Es va enamorar de les teves actualitzacions d'estat al Facebook, ves quina cosa. I de tu, per extensió, ves quina por. El vas acceptar com a amic perquè sí, sense saber qui era, i un dimarts vas estar a punt d'esborrar-lo. Ho fas per sistema: acceptes tothom, però si algú t'empenya l'elimines sense manies, pim pam. Aquell dimarts et va enviar un missatge privat en què et deia sense dir-t'ho que et començava a estimar. Ho saps ara, que era dimarts, llavors no vas parar gaire atenció ni al calendari ni al missatge. Llavors, de fet, el vas llegir per alt i no el vas entendre. Però tampoc el vas esborrar d'entre les amistats. Dimecres o dijous vas rellegir el que et deia, i divendres li vas enviar una resposta. Aquell mateix diumenge, o potser dissabte al vespre, ja n'estaves encapritxada fins a les pestanyes. Et devia enamorar la idea que s'hagués enamorat de tu, i les hormones van fer la resta. Les hormones van fer una festa. Feia tant que no sortien de farra que els calia compensar la sequera.

No us heu vist mai, no us heu tocat mai, no us heu mirat mai als ulls. L'un i l'altre sabeu el que sentiu l'un per l'altre, i amb això en teniu prou. Us noteu connectats per un desig sense fils ni mitjons rebregats. La possibilitat de desvirtualitzar-vos us fa tanta por que ni us la plantegeu en veu alta. Els mites tendeixen a caure del pedestal, quan els coneixes de prop. I tu ja tens una vida muntada, amb un marit, tres fills i dos cubell de la roba bruta. En un hi va la roba blanca i a l'altre, bingo: la de color.

Però el bondiaamor no us el treu ningú. Ni un testimomolt de tant en tant. Ni un bonanit més o menys pujadet de to, que us permet somiar-vos de gust. I us envieu poemes, cançons i abraçades amb ce trencada. I ja no sabeu imaginar-vos l'un sense l'altre. Ho saps, oi, que la nostra vida comuna és curiosa?, t'ha deixat anar fa un minut, el xat fent pampallugues. Curiosa?, has escrit. No és l'adjectiu que tu hauries triat. La vostra vida comuna és? tramposa. Un miratge. Cap minúcia domèstica s'interposa en els vostres sentiments, per això són tan nets, tan purs, tan verges, tan de veritat que sembla mentida.

Es va enamorar de les teves actualitzacions d'estat al Facebook, ves quina cosa. Foto: mkhmarketing